

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Elvcidatio Theologica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

ELUCIDATIO THEO- LOGICA.

*CIRCA PHRASES, ET PROPOSITIO-
nes Theologiae Mysticae in communi, & aliquas etiam in
particulari, quae in spiritualibus libris Venerabilis Pa-
rentis nostri IOANNIS A CRUCE, primi post Bea-
tam Fundatricem THERESIAM, reformati Car-
meli erectoris. reperiuntur.*

PROOEMIUM:

DVO sunt (amice Lector) quae Elucidationem hanc Theologicam
exposcere videntur. Primum est; ipsius Theologiae mysticae, de qua
in suis spiritualibus libris Venerabilis Parens noster IOANNES A
CRUCE, tanquam sublimis Doctor mysticus à Patre luminum
eximie illustratus, sublimiter egit, summa altitudo; difficultas, ac
reconditum argumentum; quale ipsum nomen *Mysticae* (quod ut
aduertit D. Bonau. c. 3. de mystica Theologia, part. 4. idem sonat,
quod occulta Theologia) praefert. Cum enim in qualibet scientia, vel arte propriae
phrasae ac locutiones, quae non nisi illius scientiae, vel artis professoribus sunt notae,
quarum proinde intelligentia propriae explanatione indiget, reperiantur, potiori sane
iure in hac adeo sublimi, occulta, difficili, ac ignota Theologiae mysticae scientia, quae
circa res à communi hominum captu altissime reconditas, inò & prorsus ineffabiles
versatur, similes longeque difficiliore, & abstrusiores phrasae, ac locutiones ipsius
proprias, quae explanatione indigeant, reperiri necessum erit. Hanc enim sublimem
scientiam magnus ille Theologiae mysticae princeps Dionysius cap. 7. de diuinis no-
minibus describens, sic inquit. *Est diuinissima Dei cognitio, quae est per ignorantiam cognita
secundum vnitionem super mentem, quando mens ab omnibus alijs recedens; postea & se ipsam di-
mittens, vnita est super splendentibus radijs inde, & ibi non scrutabili profundo sapientia illu-
minata.*

Ex quo fit, ut sancti Patres, ac Doctores mystici, cum ad res adeò sublimes, & re-
conditas aliquantisper explicandas locutiones communes valde impares, ac demissas
esse cernant, alijs locutionibus saepe vtantur, in quibus etsi excessus aliquis vel minor
proprietas appareat, inest tamen in illamet impropriate mira quaedam proprietas,
& apti-

B.
Joanni
à Cruce

Opera
mystica
NVI
128

& aptitudo ad denotandum rem altiore esse, quam verbis exprimi queat, quæ proinde locutiones piæ, ac reuerenter suscipiendæ, ac explicandæ sunt, multumque prædictis Doctoribus in hac parte deferendum, vt in prima huius elucidationis parte latius prosequemur.

Cum ergo Venerabilis Parens noster IOANNES A CRUCE tanquam sublimis Theologiæ mysticæ Doctor, de his altissimis, ac reconditis rebus in suis libris sublimiter scripserit, non potuit non prædictis locutionibus, & phrasibus huius reconditæ scientiæ proprijs, atque adeo difficilibus, debitaque vt ab omnibus rectè intelligantur, explicatione indigentibus sæpe vti, ad quarum proinde Theologicam explicationem meritò Elucidationem hanc instituimus.

Accedit secunda ratio ex præcedenti orta: cum enim in his libris prædictæ locutiones propter adductam rationem sæpe occurrant, aliqui eas legentes etiam Scholasticæ Theologiæ non omnino ignari, in mysticæ tamen studijs, & experientiæ parum versati illarum legitimum, ac verissimum sensum nequaquam capientes in illis offendere poterunt, easque veræ Theologiæ parum consonas, imò & omnino falsas, vel etiam aliqua maiori censura dignas existimare, quasi hæreticorum (qui communiter illuminati dicuntur) erroribus fauere possint, cum tamen reuera, vt ex dicendis manifestè constabit, illis omnino sicut lux tenebris aduersentur.

Vt igitur vano horum timori, qui proculdubio *illic trepidauerunt timore vbi non erat timor*, eorumque scrupulis sacra Religio nostra, vt par est, occurreret, ne forte exinde mystici Doctoris nostri doctrina prorsus cælestis, maximeque utilis, & necessaria, minimeque censura, sed potius summa veneratione, & admiratione digna detrimentum aliquod, vel iacturam aliquando patiatur, nobis à Maioribus nostris iniunctum fuit, vt singulas locutiones, ac propositiones, in quibus illi (licet immeritò) trepidauerunt, ac offenderunt, percurreremus, legitimumque earum sensum Catholicæ doctrinæ, ac Sacræ Theologiæ consonum aperiremus, quod in hac Elucidatione Dedante, ipsoque Doctore nostro edocente præstare intendimus, apertissime (nisi fallimur) ostensuri eas omnes locutiones, ac propositiones, prout in libris Venerabilis Patris Parentis nostri continentur, non solum ab omni prorsus erroris suspitione immunas esse, sed etiam in Sanctorum Patrum, ac illustrium Doctorum, quos sancta veneratur Ecclesia libris sæpissimè, & expressè, tam quoad rem, quam quoad loquedi modum reperiti, sanamque, Catholicam, sublimem, vtilem, imò & animarum salutis, spiritualique profectui necessariam, ac denique Sacræ Theologiæ in omnibus minime consonam, prorsusque diuinam doctrinam continere, quæ proinde absq; vilo timore, sed cum magna securitate, inoffensoque pede percurrenda, addiscenda, veneranda, reuerenter suscipienda, ac opere diligenter exequenda est.

Cæterum, quia ad singularum propositionum debitam explicationem, & intelligentiam aliqua in communi circa easdem prius adnotanda, & elucidanda occurrunt, ideo totam hanc Theologicam Elucidationem in duas præcipuas partes diuidemus, in quarum prima ea, quæ ad has propositiones in communi pertinent adnotabimus, in secunda verò prædictas propositiones figillatim percurreremus, & elucidabimus. Vtramque autem partem in diuersa capita

secabimus.

PRIMA